

Telefon št. 30-40

VOJNI INVALID

GLASILO UDR. VOJNIH INVALIDOV KRALJEVINE JUGOSLAVIJE
OBLASTNEGA ODBORA V LJUBLJANI

List izhaja vsakega
25. v mesecu. Posre-
mezna številka 1 Din.
— Naročnina mesečno
1 Din. — Rokopisi se ne vračajo.
— Nefrankirana pisma se ne sprejemajo.
— Uredništvo in upravništvo v Ljubljani, Št. Peterška vojašnica.
Telefon številka 30-40.

Redni občni zbor

Oblastnega udruženja vojnih invalidov

se vrši

v nedeljo, dne 11. marca t. l. ob 8. uri
dopoldne v Mariboru v veliki Unionski
(Götzovi) dvorani.

Dnevni red:

1. Otvoritev in konstituiranje.
2. Poročilo uprave.
3. Poročilo nadzorstva.
4. Razrešitev odbora.
5. Poročila o invalidskem vprašanju.
6. Predlogi in pritožbe.
7. Volitev.
8. Slučajnosti.

Na predvečer, dne 10. marca t. l., točno
ob 20. uri se vrši v Mariboru v dvorani
Zadružne gospodarske banke na Ale-
ksandrovi cesti

DELEGATSKA ANKETA.

Vse Krajevne organizacije morajo
poslati delegate.

Natančna navodila so objavljena po-
sebej v tem listu.

Navodila organizacijam in članom za oblastni občni zbor

Letošnji oblastni občni zbor se bo
vršil v Mariboru in sicer:

V soboto dne 10. marca 1934 bo de-
legatska anketa, katera se bo začela
točno ob 20. uri v dvorani Zadružne go-
spodarske banke na Aleksandrovi cesti.
V nedeljo dne 11. marca 1934 pa bo ob-
ščni zbor, ki se bo začel točno ob 8. uri
zjutraj v veliki Unionski dvorani (Götz-
ova dvorana).

Vsaka krajevna organizacija mora
poslati svojega izvoljenega delegata ali
namestnika. Dotične organizacije, ki do
takrat še ne bodo imele svojih letošnjih
občnih zborov, morajo poslati stare iz-
voljene delegate ali namestnike.

Vsi delegati morajo biti že v soboto
v Mariboru, ker se bodo reševala glav-
na in važna vprašanja že na delegatski
anketi, občni zbor pa bo le manifestacija
za naše vprašanje.

Vsak delegat ali namestnik mora
imeti od svojega odbora izstavljeno po-
oblastilo, s številko, podpisani in žigom.

Krajevne organizacije naj pošljejo
event. svoje predloge že prej pismeno,
najkasneje do 7. marca 1934. Vsak de-
legat naj ima s seboj tudi statistiko, ozi-
roma pregled članstva svoje organiza-
cije.

One organizacije, ki še niso poslale
na poziv Oblastnega odbora svojih šta-
tistik članstva, naj to takoj store, ker je
treba še pred obnim zborom sestaviti
skupno statistiko.

Tudi morajo vse organizacije, ki so
izvršile svoje občne zборе, poslati takoj
Oblastnemu odboru zapisnike občnih
zborov, v katerih morajo biti navedeni
izvoljeni odborniki. Na delegatsko an-
keto članstva nima pristopa, pač pa je
nujno potrebno radi naše manifestacije
za invalidsko vprašanje, da prisostvuje
občnemu zboru kolikor mogoče veliko
število članstva. Pridejo tudi delegati iz
Beograda in event. drugih Oblastnih od-
borov.

Zato naj vse organizacije, posebno
bližnje, pozovejo svoje članstvo, da se
občnega zbora v čim večjem številu
udeleži. Poskrbljena bo najmanj polo-
vična voznja, za katero se bo še na-
knadno v dnevnikih objavilo. Glede
vozne olajšave opozarjamo članstvo,
da je treba dati pri odhodni postaji kar-
te žigosati zadaj z mokrim žigom. Po
prihodu v Maribor se karte ne sme od-
dati.

Pozdravljeni, tovariši!

Dnevi teko neprestano in zopet se je
zasukala zemlja okrog sonca in nazna-
nila čas, da se zopet iz vseh srezov
dravske banovine, naše Slovenije, sesta-
nemo, pogledamo v preteklost, prere-
šujemo sedanost in zasnujemo nova
pota v bodočnost.

Občni zbor našega Udruženja je na-
počil in stisnili si bomo roke, iz vseh
krajev in tudi tovarišem iz Beograda, ki
bodo v imenu Središnjega odbora naše-
ga udruženja za celo Jugoslavijo izro-
čali pozdrave.

Pozdravljeni, tovariši!

Naš občni zbor, vsakoletni občni zbor
je pregled naših vrst, naše skupnosti,
naše samozvesti, naše volje, naše mo-
či. Zato naj bo ta naš občni zbor tudi le-
tos izraz energije in hotenja, da doseže-
mo izboljšanje našega invalidskega za-
kona. V izboljšanju našega invalidskega
zakona, ki mora biti tak, kakor so ga
sestavili invalidi iz cele države in so se
potem vsi ti predlogi zliili pri Središnjem
odboru v celoto, v predlog, ki je bil
predložen vladi, da ga uzakoni. Do dan-
es se to vkljub obljubam še ni zgodilo.
Zato bo naš glas na tem našem občnem

Vladislav Fabjančič:

„Boj“ in vojni invalid

Udruženje vojnih invalidov v Slove-
niji je kolektiven član Združenja borcev
Jugoslavije. Invalidski oblastni odbor v
Ljubljani, pa tudi funkcijarni vojnih
invalidov iz podeželja so aktivno sode-
lovali pri ustanovitvi »Boja« in so tudi
danes eden njegovih najtrdnjših steb-
rov. Zakaj tako?

Če se kdo lahko imenuje »bojovnik«,
»borec«, se predvsem mora vojni inva-
lid. Njega so kroglice iz puškine cevi, iz
strojnice, iz topa ali pa bajonetni vbod-
ljaji zaznamovali za resničnega borca.
Manjkajoči ali pohabljeni udje povedo
razločno, da imate opravka s človekom,
ki je bil nekoč pravi bojovnik. Nekoč!
Da, ta bojovnik je bil svoje dni vesel,
mlad, zdrav, pokonci fant od fare. Voj-
na mu je pobrala del čvrstega telesa, ve-
likokrat tudi kos duše. Kako ne bi bila
zagrjenjena duša vojnega invalida!

In vendar je invalidska organizacija
morda najboljša, kar jih je včlanjenih v
Združenju borcev Jugoslavije, njeni vo-
ditelji najboljši tovariši in sodelavci v
našem skupnem gibanju, njeni člani po-
deželi najzanesljivejši snovalci krajevnih
organizacij »Boja« in vneti glasniki no-
ve bojovniške blagovesti.

Borci, ki smo tudi stali v bojnem di-
mu, ki nam krogle sicer niso prizanesle,
a nas niso docela pohabile, najboljše ra-
zumemo dušo svojega nesrečnejšega
bojnega tovariša, vojnega invalida. Ve-
mo, kako mu je hudo po izgubljeni mla-
dosti, po ubitem življenju. Tudi vemo,

Vsak udeleženec bo dobil na občnem
zboru potrdilo o udeležbi, ki mu velja
poleg obdržane karte za brezplačno vož-
njo nazaj. Radi kontrole imejte vsi s se-
boj članske knjižice.

Delegatom bodo preskrbljena v Ma-
riboru prenočišča. Kdor izmed njih ne
reflektira nani, naj takoj javi.

Za delegate in event. druge udele-
žence bodo za vožnjo v Maribor rezer-
virani vagoni. Odhod iz Ljubljane bo
v soboto 10. marca t. l. ob 13.55 uri. Na
kasnejših postajah naj udeleženci vpra-
šajo za naše vagonce.

Opozorjamo delegate, da se točno
drže določenega časa.

Po občnem zboru se bo vršil velik
zbor Združenja borcev Jugoslavije ob
pol 11. uri. Pozivamo vse naše člane,
da se tega zbora tudi udeležijo.

zboru odločnejši, naša zahteva nepoko-
lebliva:

Nov invalidski zakon hočemo!

In v tem novem invalidskem zakonu
mora biti vse tisto, kar nam manjka,
mora biti v njem za vse tiste krivice, ki
se nam gode, zdravilo.

Socijalne ustanove morajo biti v
službi invalidov.

Ambulante, lekarne, bolnice, zdravi-
lišča morajo biti na razpolago invalidom
in sploh žrtvam vojne. Ortopedski pri-
pomoki morajo biti vsak čas dostopni
invalidom itd. Kaj bi naštevali vse, ko
je v našem načrtu invalidskega zakona
zappadeno vse.

Poleg tega bomo pa na občnem zboru
zopet dokazali organizacijsko discipli-
lino in zavednost. Pomnožili bomo član-
stvo in strnili naše vrste tesneje. Kajti,
videli smo in vidimo mi vsi borci, da je
le v nas samih, v naši celoti pomoč in
da od drugod ne moremo pričakovati
uspešnih pridobitev, ako mi sami s svo-
jo energijo in v strnjenih vrstah borcev
ne korakamo odločno naprej.

Zato še enkrat, tovariši od vsepov-
sod, dobrodošli in pozdravljeni s tova-
riškimi pozdravi.

kako bridko čuti, da svet ne vidi nje-
govih žrtev ali pa jih samo površno vpo-
števja. Kako je invalid nekaterim le v
napotje kakor berač ali postopač! In
vendar je vojni invalid najvrednejši vseh
vojakov, najsvetlejši in tudi od vseh
največji, ker je najnesrečnejši!

Vojni invalidi vedo, da jih mi borci
razumemo, da smo jim pravi, najbližji
tovariši, ki z njimi čustvujejo in vidijo v
njihovo zagrenjeno dušo. Zato so z nami
in mi z njimi, z vsem svojim hotenjem,
z vso svojo voljo, z vso požrtvovalnostjo
in borbenostjo. Zdravi in bolni vojak!
Oba pa tovariša iz krvavih bitk, trdno
odločena, da se mora slišati glas tistih,
ki so že dali svojo kri, in tistih, ki jo
bodo še morali dati vselej, kadar bo šlo
zares, kadar ne bodo več govorila člo-
veška usta, ampak topovska žrela in
tanke puškine cevi. Oba vesta, kaj je
vojna, česar ne vedo mnogi drugi, ki ji-
ma režejo kruh in jima pretipavajo obi-
sti v pogledu domoljubja, zanesljivosti,
državotvornosti. Invalid in borec se
morata krohotoma zasmejati, ko ju ho-
čejo tehtati take telesne in zlasti mor-
alne »škarte«! Zato držita skupaj in se
čutita eno z vsemi drugimi bojovniki,
bivšimi in sedanji vojak, in z vsem
poštenim ljudstvom, ki je vedno prvo na
vrsti, kadar je treba dajati in ne jemati,
ki je tudi pripravljeno dati vse, kar je
treba, hoče pa tudi imeti besedo zraven,
ko se odločuje o njegovi usodi. In sicer
važno besedo!

Vsi borci, z invalidi prav v ospredju,
so načeli novo gibanje, ki se bo držalo
strogo nad strankami in ki naj prinese
popoln duhovni preporod celemu nara-
du. Vojni invalidi so prav posebno pri-
pravni za nosilce takega nadstrankar-
skega pokreta, ker so med njimi že čez
15 let ljudje iz vseh mogočih strank —
kroglice v bitkah ne priznajo nobene
strankine izkaznice in nobene partijske
protekcije — pa se vendar izvrstno raz-
umejo.

Vojni invalidi, ki so se tako požrtvo-
valno vrgli na delo za Združenje borcev
Jugoslavije, bodo našli v svojem delu
poleg zavesti, da služijo veliki stvari,
svojemu najvišjemu zaščitniku Nj. Veli-
čanstvu kralju, državi, celemu narodu.
Poštenosti in Pravici, poleg utehe, da so
navzlic telesnim nedostatom enako-
vredni in enakopravni borci v mogoč-

nem zgodovinskem pokretu tudi zago-
tovo, da njihova požrtvovalnost ne bo
brezplodna za lastno pravično stvar. Saj
so v eni vrsti s tovariši sobojevniki, ki
najbolje vedo, kako upravičene so inva-
lidske zahteve, in jih bodo v vseh časih
tudi najkrepkeje podpirali, s tovariši, ki
vedo, kaj delajo, in so trdno namenjeni
izvojevati zmago pravični stvari.

Delegati vseh Krajevnih organizacij
se pozivajo, da se Oblastnega občnega
zbora v Mariboru in shoda Združenja
borcev sigurno vdeležijo.

Redna letna skupščina

Krajevni odbor Udruženja vojnih inva-
lidov v Mariboru sklicuje za nedeljo, dne
4. marca 1934 ob 9. uri dopoldne v dvo-
rani Zadružne gospodarske banke v
Mariboru, Aleksandrova cesta 6, svoj

Redni letni občni zbor

Dnevni red:

1. Otvoritev in konstatiranje skup-
ščine.
2. Volitev predsednika skupščine, za-
pisnikarja in dveh overovalcev.
3. Čitanje zapisnika zadnje skupšči-
ne.
4. Poročilo predsednika, tajnika in
blagajnika.
5. Poročilo nadzornega odbora.
6. Razrešnica staremu odboru (ab-
solutorij).
7. Odobritev proračuna za leto 1934.
8. Volitev novega odbora in delegata
za oblastno skupščino.
9. Slučajnosti.

Člani in članice se pozivajo, da se
tega občnega zbora zanesljivo in polno-
številno udeležijo, ker bo za vsakega po-
sameznega važnega pomena. Torej pri-
dite vsi! Na svidenje 4. marca t. l.

Kaj zahtevajo vojne žrtve Jugoslavije

(Po Ratnem invalidu številka 8 od 25. fe-
bruarja 1934.)

Vojni invalidi zahtevajo invalidski
zakon, kateri bo priznal ugodnosti one-
sposobljenim borcem v domovini, za
katero so trpeli.

Oni zahtevajo narodno priznanje.

Zahtevajo, da se za invalide priznajo
vsi oni, ki so kot vojni obvezniki odšli
v vojsko zdravi, iz nje pa so se vrnili z
zmanjšano pridobitno sposobnostjo za
svoje poklice, brez obzira na vzroke,
vsled katerih je njihova nesposobnost
nastopila.

Zahtevajo tudi sorazmerno materi-
rijalno odškodnino za zmanjšano pridobitno sposobnost.

Vojni invalidi zahtevajo proklama-
cijo načela: **Zasluzeno priznanje in na-
kazilo invalidnine**, ne glede na to, koliko
davkov danes plačujejo, ker davek ni
bil pogoj njihovega udejstvovanja v vojski.

Vsled tega invalidi odklanjajo vsak
davčni cenzus, ki služi za pogoj pri pre-
jemanju invalidnine.

Odločno zahtevajo obnovitev po-
stopka za priznanje invalidnosti, za vse
one, ki se iz kakršnihkoli vzrokov niso
pravočasno javili in so vsled tega ostali
nepriznani.

Obnova postopka se jim mora dovo-
liti že vsled krivic storjenih zaslužnim
borcem v teku 15 let po vojni.

Vojni invalidi zahtevajo priznanje in-
validnine vsakemu, ne glede na zaslu-
žek, najsibo trgovec, aktiven oficir,
uradnik, obrtnik ali delavec.

Invalidnina mora biti odškodnina za ono, kar je izgubil v vojni.

Odločno zahtevajo vojni invalidi **brezplačno zdravljenje** v bolnicah, sanatorijih in toplicah, ne glede na njihovo materijalno stanje. Tudi zahtevajo brezplačna zdravila, ne glede na to, kje se zdravijo, pa tudi za one bolezni, ki nimajo vzročne zveze z vojnimi poškodbami.

Zahtevajo **obvezno zaposlovanje** po šolski izobrazbi in fizični sposobnosti v državnih, samoupravnih in privatnih službah, po procentu, katerega zahteva njihovo celokupno število.

Vojni invalidi zahtevajo povračilo 627 milijonov dinarjev, prihranjenih pri vojnih žrtvah, z nesocialnimi odredbami sedanjega invalidskega zakona, s katerim so mnogim uničene pravice, pridobljene z invalidskim zakonom iz leta 1925. Ta prihranek se mora vrniti onim, katerim je odvzet protustavno in protizakonito.

Zahtevajo **povečanje kreditov** za vzdrževanje socialnih ustanov za vojne žrtve, predvsem ortopedskih zavodov, ki danes nimajo materijalne možnosti, da bi pravočasno preskrbeli vojne žrtve s protezami.

Vojni invalidi zahtevajo, da se priznavanje invalidnin prenese iz divizijskih sodišč na sreska sodišča, ker je počasnost pri prvih postala že fenomenalna. Radi takega stanja nimamo nobene prave statistike o številu vojnih žrtv, ker jo je nemogoče napraviti, dokler je pri nižjih sodiščih še nad 60.000 neresenih predmetov.

Vojni invalidi zahtevajo **cenejšo vožnjo za 50 %**, ker so za to bolj upravičeni in potrebni kot ogromna masa zdravih ljudi, ki uživajo to ugodnost.

Zahtevajo priznanje **invalidskih organizacij in invalidskih zadrug** z inval. zakonom, ker so le one ostale prave zaščitnice tovarišev, ko jih je zadela težka usoda po invalidskem zakonu iz leta 1929 in ko jih je zapustil ves svet.

Zahtevajo tudi **oprostitev poštnih in taksnih pristojbin** za te organizacije, ki državi lajšajo delo pri oskrbi vojnih žrtv. Nobeni drugi organizaciji ne priznavajo prvenstva v tem smislu in zahtevajo, da se taka krivica popravi.

Ne bi bili tovariši in dostojni svoji svetli preteklosti, ako se ne bi zavzeli tudi za upravičene zahteve vdov po svojih padlih tovariših in vojnih sirot, katerih stanje ni prav nič boljše od invalidskega.

Zato vojni invalidi tudi zahtevajo: da se vrnejo vdovam vse **zakonite pravice**, ki so jih imele po invalidskem zakonu iz leta 1925, ne glede na to, ali so njih moške padli ali umrli vsled ran, bolezni ali drugih nesrečnih slučajev v vojni.

Tudi njim se mora dati **brezplačno zdravljenje** v bolnicah, sanatorijih in zdraviliščih, brezplačna zdravila, če se zdravijo doma in brezplačno vožnjo, ako jo potrebujejo, kadar se gredo zdraviti.

Izbris davčnega cenzusa kakor pri invalidih.

Priznanje staršev, ki imajo drugega polnoletnega sina.

Dati jim **olajšave pri vožnji**, v vseh slučajih, kadar zahteva potreba, najmanj pa petkrat letno. Izplača naj se triletna podpora vdovam in sirotam, kadar se omože ali oženijo.

Prvenstveno pravico pri zaposlovanju v vseh državnih, samoupravnih in privatnih službah, za katere so sposobne.

Dosmrtno priznanje »Vojna sirota«.

Državne štipendije se morajo podeljevati prvenstveno vojnim sirotam pri onih ustanovah, ki uživajo državno zaščito in pomoč.

Za vse vojne žrtve mora biti invalidnina nedotakljiva, izvzemši pri zlorabljanju protez ali državne pomoči.

Vse vojne žrtve morajo biti **oprosčene kuluka in vseh drugih fizičnih obvez.**

Združevanje v invalidskih organizacijah mora biti **obvezno** in Udruženje naj bo deležno subvencij, ravno tako invalidski dom v Beogradu.

Vsemu svetu je znano, v čem obstoji invalidski problem, kaj zahtevajo vojne žrtve Jugoslavije od narodnega predstavništva in kraljevske vlade in v kakem stanju se danes nahajajo.

Pripomniti je treba še, da te iznešene zahteve niso niti polovica onega, kar danes uživajo vojne žrtve v drugih ci-

Poročilo Oblastnega odbora Udruženja vojnih invalidov za Dravsko banovino v Ljubljani, za poslovno leto 1933-34.

Petnajst let obstoja invalidska organizacija v Sloveniji. Štirinajst let smo vsi vojne žrtve v Jugoslaviji udružene v enotni vsedržavni organizaciji, v »Udruženju ratnih invalida Jugoslavije«, v katerem smo vsi enakopravni člani z istimi pravicami in istimi dolžnostmi. Med nami žrtvami vojne, med Srbi, Slovenci in Hrvati, ni razlike, vsi smo »vojne žrtve Jugoslavije«. Vsi se veselimo svojih uspehov in vsi v enaki meri trpimo krivice. Po petnajstih letih se dne 11. marca t. l. zopet zberemo polnoštevilno predstavništvo invalidskih vrst Slovenije na svojem rednem letnem občnem zboru, ki bo letos v Mariboru. Pregledali bomo ponovno naše vrste, dali obračun svojega dela našim invalidom in pokazali javnosti naše stanje po petnajstih letih miru. Invalidskemu udruženju tako v Sloveniji kakor tudi v celi državi bo ta naš zbor veliko doprinesel k napredku v bodočnosti. Zato je potrebno, da pridejo naši tovariši delegati v Maribor dobro pripravljeni z vsemi potrebnimi podatki o stanju našega članstva, točno poučeni o vzrokih njihove bede, zapostavljanja in uničevanja ter oboroženi z učinkovitimi sredstvi za borbo v bodoče.

Koliko dela in truda, koliko skrbi in žrtv je tekmo petnajstih let imelo naše Udruženje v boju za obstanek svojega članstva in za omiljenje bede?

Vsi zbori in kongresi so opetovano ugotovili nujno potrebo obstoja te važne invalidske organizacije, ki je s svojim delom skozi dolga leta ustvarila za vojne žrtve mnogo dobrega in za splošno veliko koristnega; zato jo široka javnost po pravici smatra za »občekoristno ustanovo«, ter bi radi tega naše »Udruženje invalidov« moralo uživati večje uvaževanje pred vsem pri onih faktorjih, ki so dolžni in poklicani pomagati tej ustanovi pri izvrševanju svojega velikega socialnega, gospodarskega in narodnega programa do večjih uspehov.

Odsluženi vojščaki, predvsem pa vojni invalidi in vojne žrtve sploh, so bile po vojnah deležne posebnih ugodnosti, toda ne samo z besedami, marveč v dejanjih. S spoštovanjem se je gledalo na bivše borce za obrambo skupnosti. Zasluznega spoštovanja in potrebne podpore so deležni borci, sedaj naši tovariši po usodi v drugih državah, dočim se pri nas, žalibog, prehitro pozablja žrtve, doprinešene za skupno stvar. Pravice vojnih žrtv so pri gotovih činiteljih in gotovih skupinah ljudi, ki vidijo predvsem sebe in samo sebe — postala nadležnost, nerentabilno breme.

Invalidski zakoni se spreminjajo, toda tudi hote napak razlagajo. Posledice tega niso izostale in smo radi tega po petnajstih letih po vojni dejansko slabše zaščiteni kot smo bili v prvih letih po vojni. Vojni invalidi in njihovo združenje zadevajo vedno na večje težave pri uveljavljanju svojih pravic. Zakonite določbe v zaščiti se ne upoštevajo ali napačno tolmačijo ali pa sploh ne izvršujejo. Posebno se to čuti pri priznavanju invalidnosti, izplačevanju invalidnin, zaposlovanju v državnih in samoupravnih službah ter pri privatnih podjetjih. Razumljivo je, da ima udruženje radi nespoštovanja zakonitih določb in odredb v obrambi za pravice svojega članstva vedno več dela in skrbi, boriti se mora z velikimi napori.

V kratkem podajamo poročilo in obračun o delovanju Oblastnega odbora v poslovnem letu 1933-34.

Odbor:

Vsi odborniki tako upravnega kakor nadzornega odbora, izvoljeni na lanskem občnem zboru so skozi celo poslovno leto vztrajali na svojih mestih. Udeleževali so se vedno odborovih sej skoro polnoštevilno. Sej je imel OO. 7 red-

viliziranih državah, n. pr. v naši sosedni Bolgariji.

Zadnjič opozarjamo na veliko bedo vojnih žrtv. Ne morejo več čakati, ker od samih obljub umirajo.

Oni, ki za vojne žrtve mislijo in delajo drugače, naj pa nosijo odgovornost za posledice.

nih in 2 izredni. Vsak odbornik je posvečal svoj prosti čas in svoje zmožnosti in aktivno sodeloval pri vseh večjih akcijah udruženja ter z nasveti pomagal pri reševanju tekočih zadev v odboru. Delovanje odbora se je vršilo v glavnem po smernicah in sklepih lanskega občnega zbora. Predvsem se je delalo za spremembo obstoječega inv. zakona, za kar se je s pomočjo in pod vodstvom S. O. v Beogradu napravilo več intervencij pri najmerodajnejših faktorjih in na Najvišjem mestu. Za to vprašanje se je potem predstavnik v časopisja vedno poučevala javnost, narodno predstavništvo in senat.

Odbor je podpiral svoje članstvo tudi v veliki meri gmotno. Odobral je v okviru finančne možnosti podpore krajevnim organizacijam in posameznikom v nujnih slučajih pa pomagal z brezobrestnimi posojili po sklepu občnega zbora v okviru odobrenega proračuna.

Zbiranje denarnih sredstev je prizadevalo odboru mnogo skrbi in težav. Viri dohodkov se krčijo, zato je odbor posvečal vso pozornost za ravnesje odobrenega proračuna in štedil do skrajnih mej možnosti. Uspelo mu je še zaenkrat podeliti podpore v polnem obsegu, kar pa v bodoče pri sedanjem stanju dohodkov najbrže ne bo mogoče, dokler se ne reši vprašanje dohodkov od raznih koncesij, ki so glavni vir sredstev. V tem oziru smatra Oblastni odbor za svojo dolžnost izraziti najprisrčnejšo zahvalo za vso naklonjenost in zaščito g. banu dravske banovine dr. Drago Marušiču, ki se je vedno iskreno in odločno zavzemal za pravice vojnih invalidov in udruženja. Pri tem so nas podpirali tudi v enaki meri vsi naši tovariši vojni dobrovoljci, bojovníki, rez. oficirji in četniki, ki so nam v težkih trenutkih vedno pomagali za kar jim bodi izrečena tudi najprisrčnejša zahvala.

Manjše in tekoče zadeve je reševalo

tajništvo s pisarno:

Vsi sklepi odbora so se izdelovali v tajništvu. Reševale so se razne vloge organizacij ter posameznikov. Nudil se je potreben pouk raznim predstavnikom krajevnih organizacij potom okrožnic, pisem in ustmeno. Tajništvo je izvrševalo številne osebne in pismene intervencije s pomočjo tov. odbornikov v zadevah, tičočih se zaposlovanja, podeljevanja kantin, trafik, prevedbe po zak. iz leta 1929 i. t. d. Reševal je številne pritožbe organizacij in posameznih članov v raznih zadevah.

Vodilo se je vse potrebne knjige, ki jih mora imeti vsaka dobro poslujoča pisarna. Vložni zapisnik izkazuje za poslovno leto 1933-34 skupaj 1818 števil. Od tega odpade za leto 1933 in sicer od lanskega občnega zbora 1328 števil za leto 1934, do konca februarja pa 490 števil.

Zbiralo je statistiko članstva po sklepu lanskega občnega zbora in upravljal list »Vojni Invalid«.

Obračunavalo s Krajevnimi odbori naročnino za list in skrbelo zanj ter urejevalo naslove naročnikov.

V tajništvu so se zbirali vsi podatki o stanju in gibanju

Organizacije.

Naše Udruženje ima v svojem območju 47 krajevnih organizacij. Pretežna večina teh kraj. organizacij je vršila svojo dolžnost in nalogo vzorno, najmanj pa v splošno zadovoljstvo članstva in Oblastnega odbora. Število članstva je v zadnjem času vsled redukcije po zakonu iz leta 1929, sicer malo padlo, nasprotno pa se je dvignila zavednost, vztrajnost in borbenost. Z odobrenjem invalidskega kongresa, ki je bil o Binkošti lanskega leta v Dubrovniku, se je Udruženje v Sloveniji pridružilo pokretu »Združenja borcev Jugoslavije« (Saveza ratnika Jugoslavije). V tej zvezi deluje Oblastni odbor potom svojih treh zastopnikov v Osrednjem izvršnem odboru Združenja. V banovinski odbor Združenih borcev je delegiral Oblastni odbor nadaljnjih devet predstavnikov invalidskega Udruženja iz dežele.

Oblastni odbor je bil vedno v stikih z drugimi Oblastnimi odbori v državi, posebno v vprašanih splošnega organi-

začnega značaja in delal sporazumno z njim pri akciji večjega stila.

Udeleževal se je redno zasedanja plenarnih sej S. O. v Beogradu in zastopal ter branil težnje svojega članstva.

Po želji naših tovarišev ruskih vojnih invalidov je bilo s sklepom plenarne seje v novembru mesecu l. l. sprejeto v naše udruženje »Udruženje ruskih vojnih invalidov«. S tem je postalo to udruženje sestavni del »Udruženja vojnih žrtv Jugoslavije«. V Sloveniji je pododbor ruskih vojnih invalidov postal enakopraven Krajevni odbor udruženja.

Oblastni odbor je podpiral svoje članstvo potom podrejenih Krajevnih organizacij tudi gmotno v obliki

podpor in brezobrestnih posojil,

v okviru finančnih možnosti in odobrenega proračuna. Podpore je razdeljeval po poroču članstva in po številu naročnikov lista v posameznih Krajevnih organizacijah. Upošteval je tudi druge posebnosti, ki so prišle v poštev radi velike brezposelnosti v industrijsko razvitih krajih in pa v krajih, ki so trpeli radi poplav.

Najglavnejše in najvažnejše vprašanje za naše udruženje je

INVALIDSKI ZAKON,

ki daje podlago za vso zaščito.

Oblastni odbor je bil stalno v zvezi z ožjim Središnjim odborom, kateremu je predlagal svoje želje in predloge glede spremembe invalid. zakona. Po svojih delegatih se je udeleževal pri vseh razpravah in intervencijah. Delegacije so posečale člane kraljevske vlade, jim tolmačile nujne potrebe, zlasti gospodu finančnemu ministru.

Pred kratkim je bila posebna delegacija pri Nj. Vel. kralju, v kateri je bil tudi naš predsednik Oblastnega odbora.

Na ta način je Oblastni odbor napravil vse, kar je le mogel za spremembo invalidskega zakona.

Pričakujemo, da bodo spremembe čim prej v narodni skupščini sprejete.

Finančni odbor narodne skupščine je naš načrt že pretresal.

Poleg borbe za nov invalidski zakon pa je bilo treba v veliki meri ščititi članstvo pri prevedbi po obstoječem invalidskem zakonu iz leta 1929.

Oblastni odbor je imel mnogo dela pri

rešitvah invalidskih sodišč.

Pogoji invalidskega zakona iz leta 1929 so zelo trdi in nudijo mnogo možnosti za odbijanje pravic.

Sodne kazni, zakasnele prijave, pretečeni roki itd. jemljejo vojnimi žrtvam pravico do priznanja.

Invalidnino pa izgube tudi vsi nesiromašni po davčnem cenzusu. Ugotovitev siromašnosti je tako zapletena, da je ne razumejo niti pravniki. Sestavljanje različnih pritožb proti rešitvam inval. sodišč je bilo vsled tega jako težko. Pokazali so se slučaji, pri katerih je moral človek strmeti in nehoti misliti: Zakaj toliko raznih pogojev?

Oblastni odbor je svetoval krajevnim organizacijam, da naj pošiljajo pritožbe potom Oblastnega odbora. To se je vršilo v večji meri; mnogo članov in članic pa je prihajalo osebno v Ljubljano, da je v zadevah pri sestavljanju pritožb dajalo potrebna pojasnila. Mnogo je bilo poizvedovanj v inozemstvu in dela pri iskanju novih dokazov, za katere je moral Oblastni odbor poskrbeti. Omeniti moramo, da je bilo s pomočjo organizacije mnogo prizivov ugodno rešenih.

Vendar pa so nekateri člani in članice sami mnogo zagrešili, da niso bili priznani, ker niso pravilno ali pa pomanjkljivo dokazovali. Mnogo jih je pa, ki so zamudili po zakonu predpisane roke.

Invalidsko sodišče v Ljubljani je z rešitvami v glavnem gotovo. So še predmeti, za katere je treba še podatkov, nereseni so pa tudi še nekateri prizivi. Oblastni odbor bo imel še dosti dela s temi zadevami.

Počasno reševanje pri invalidskih sodiščih je povzročilo velike zaostanke pri

nakazovanju invalidnin.

Zahtev za posredovanja v tem vprašanju je bilo zelo veliko, vendar pa se

v tem oziru ni moglo veliko storiti. Ako invalidnina ni priznana, se ne more nakazovati.

Večletno reševanje invalidskih predmetov je povzročilo zaostanke, ki znašajo v področju Dravske finančne direkcije približno tri milijone dinarjev.

Kriza in beda sta pritiskali na vojne žrtve, da so vedno priganjale Oblastni odbor, naj izposluje nakazilo zaostankov. Posrečilo se je na plenumu Središnjega odbora v Beogradu zbranim delegatom izposlovati nakazilo zaostankov, od katerih je bilo v naši banovini v zadnjem času izplačanih približno dva milijona dinarjev.

Precejšnja skrb je imel Oblastni odbor za

ortopediranje in zdravljenje.

Ljubljanska protezna delavnica dobiva vedno manj sredstev za preskrbo protez in drugih ortopedičnih pripomočkov vojnim žrtvam. Krediti v preteklem letu so bili tako skrčeni, da se

je v protezni delavnici več mesecev delalo samo po štiri dni tedensko. Sredstev za material vedno primanjkuje. Oblastni odbor je parkrat interveniral v tej zadevi. Zahteval je, da naj se iz narodnega invalidskega fonda da protezni delavnici potrebna sredstva, kolikor niso zadoščala sredstva iz rednega proračuna.

Tudi v bodoče se nam obeta zmanjšanje sredstev za ortopediranje, zato bo naloga Oblastnega odbora, da se z vso močjo zavzame za to prepotrebno invalidsko ustanovo.

Zdravljenje se je vršilo v glavnem le v Dolenjskih toplicah.

Zaposlovanje vojnih žrtev.

V tem vprašanju je bilo mnogo naporov in dela, toda zelo malo uspehov. Vzrok temu je, ker se z zakonom priznava prvenstvo pri zaposlovanju vojnih žrtev v državnih, samoupravnih, kakor tudi v privatnih službah v praksi ne upošteva. Veliko je bilo prošelj za namestitve. Oblastni odbor je v mno-

gih slučajih pismeno ali po svojih pooblaščenih interveniral na raznih mestih. O tem vprašanju bo moral nov invalidski zakon prinesiti strožje in preciznejše določbe, in poskrbeti za potrebne sankcije pri neupoštevanju določb o zaposlovanju vojnih žrtev.

Trafike.

Po invalidskem zakonu priznava prvenstvo pri podeljevanju trafik v praksi skoro nič več ne prihaja v poštev. Zato je Oblastni odbor potom Središnjega odbora v Beogradu zahteval temeljito rešitve v tem vprašanju. Pripravlja se nov pravilnik za podeljevanje trafik pri

Monopolski upravi v Beogradu. Udruženje ima stalne zveze z monopolsko upravo in bo moralo zahtevati pospešitev rešitve.

Koncesije.

Predpravico pri podeljevanju raznih koncesij, predvsem koncesij za kinematografe, se ne upoštevajo. Oblastni odbor je imel v tem vprašanju v preteklem letu veliko dela. Udruženje se od gotovih strani odreda pravica do prispevkov od kinokoncesij. V kakšnem stanju se to vprašanje nahaja, je razvidno iz posebnega članka, ki je objavljen v tej številki našega lista.

Kinokoncesije v Sloveniji

Vojni invalidi in njihove pravice

V vseh časih, kar jih pomni zgodovina, so bili invalidi in odsluženi vojščaki prve čase neposredno po vojnah deležni prav posebnih ugodnosti, ne samo v besedami navdušene domovine, ampak tudi z resničnim izpolnjevanjem zakonov ali drugačne merodajne besede.

Dodeljevanje zemljišč, rente, prednostne pravice pri podeljevanju služb in še marsikaj je v resničnosti državnega razvoja in življenjskega boja vzdrževalo spomin, priznanje in pijeteto do sinov, ki so kot invalidi izšli iz boja za obrambo skupnosti. Pač v zavesti, da vojniki služijo ves izključno domovini, kadar gre za njen obstoj, da bo mogla ta domovina tem bolje podpirati v njegovem vsestranskem stanovskem razmahu državljana v plodnih letih miru.

Žalibog, obljube se rade pozabljajo, zakoni pa radi spreminjajo ali napak razlagajo, kadar je treba gmotnih žrtev tudi še v dobah, ki leže leta in desetletja za časom, ko se je poleglo vse splošno navdušenje, ki je pogoj za gmotno požrtvovalnost napram vojnim žrtvam.

Invalid v gospodarskem boju in razvoju postane nujno predmet pozabljenja. Še več — njegova pravica postane nadležnost, nerentabilno breme.

Mrtvi borec je idealiziran v grobu »Neznane vojaka«, da ima zgodovina odjeko in ker tak grob godi ponosu med državnih odnosov.

Živi, pohabljeni vojak naj živi spominom na »staro pravdo«, ob preskromni preskrbi, naj se z grenkostjo spomina obljub, trpi in čaka, da omahne med tovariše, ki so padli v vojni, zapustivši vdove in sirote, bedne nepreskrbljene.

Okoli 17.000 vojnih invalidov, vdov in sirot nas je bilo v Dravski banovini. Umirali so, umirajo, oslabljeni vojni pohabljeni, bedne sirote, vdove. Pravijo, da nas je še kakšnih 11.000. Po 15 letih svobodnega življenja! Velika vojna ni zapustila le veliko invalidov, ampak še večje tegobe novega urejevanja in kriz, ki se vlečejo.

Razumemo pač več, kot oni, ki ne trpe na posledicah vojne. Trpini poznamo bol in stisko. Vemo, da se domovina za našo voljo ne more žrtvovati preko svojih možnosti. Zavedamo se, da je gospodarsko nemočna, da je narod ubog, da bi nam rada domovina pomagala.

Zdrava domovina!

Od drugod bolešno čutimo udarce. Proti tem dvigamo glasove.

V Dravski banovini obstoja banovinski odbor Udruženja vojnih invalidov, kojemu je naloga in cilj podpirati članne gmotno, moralno, boriti se za pravice invalidov — končno, voditi evidenco o njihovih doživetjih in umiranjih.

Udruženje je deležno obširne zaščite zakona.

Novi zakon o obrtih od 9. nov. 1931, se že po materiji, ki jo upravlja, noče in ne more raztezati na invalide, je v vrsti predpisov obdržal v veljavi ministrsko naredbo od 18. septembra 1912, ki naj velja zraven novega obrtnega zakona. Ta naredba pravi med drugim, da je kinokoncesije podeljevati tako, da služijo v prvi vrsti občekoristnim svrham (§ 5 cit. uredbe).

V naši državi je bila v Službenih novinah od 2. junija 1920 izdana uredba o začasnih pomoči vojnim žrtvam. V Službenih Novinah od 31. decembra 1921 pa zakon o začasnih pomoči istim vojnim žrtvam.

V njih je določeno v čl. 11., odnosno čl. 18.:

»Invalidskim organizacijam pritiče v prvi vrsti pravica pri podeljevanju privilegijev (pooblastila za kinematografe). Ta podjetja smejo invalidske organizacije voditi v lastni upravi, ali pa jih sporazumno z državnimi oblastmi odstopajo drugim osebam in podjetjem«.

Nadaljna zakona o invalidih od 17. novembra 1925 (Službene Novine od 21. novembra 1925) in od 4. julija 1929 (Službene Novine od 21. julija 1929) izrecno poudarjata, da dajeta prvenstveno pravico pri podeljevanju kinematografskih podjetij vojnim žrtvam.

Iz teh zakonitih določil izhaja, da so smiselno in po svrhi skladne v tem, da je podeljevati kinokoncesije občekoristnim ustanovam.

V Jugoslaviji izdane citirane pravne norme so pač hotele le povdariti z besedo zakona, da smatrajo Invalidsko udruženje za eminentno občekoristno ustanovo.

Novi zakon o obrtih od 9. novembra 1931 torej ne ustanavlja samostojne razlage pojma občekoristnosti, ampak se sklicuje na naredbo od 18. sept. 1912.

Slednje izpopolnjujejo v Jugoslaviji izdane norme s tem, da s povdarkom za primere podeljevanja kinokoncesij proglašajo Invalidske organizacije za občekoristne ustanove.

Pojem občekoristnosti je torej po volji novega zakona o obrtih od 9. novembra 1931 isti, kakršen je bil pred 9. novembrom 1931 in veljajo zato tudi še vse citirane v Jugoslaviji izdane norme, ki so genetično istovetne.

Res je, da omejuje § 427 novega zakona o obrtih veljavnost cit. uredbe iz l. 1912. na čas, dokler naša država ne izda uredb k zakonu o obrtih. Takih pa dosedaj še ni, neglede na to, da ne bodo smele brez kosanja z obstoječimi zakoni ustanoviti novega pojma občekoristnosti, tako da bi bilo Udruženje invalidov izključeno iz vrste občekoristnih ustanov. Zakonodajca bo dolžna pri tem urejevanju posvetiti skladnosti vso pažnjo. Zategadelj je Udruženje invalidov še vedno nespremenjeno isto, kar je bilo za območje naše države od njegove nastanka dalje, namreč občekoristna ustanova, ki ima prvenstvo pri podeljevanju, odnosno pridobivanju kinokoncesij.

S priznanjem povdarjajo invalidi, da so jim šla državna oblastva pri podeljevanju kinokoncesij vsestransko na roko, seveda v okviru zakona in so dolžni s posebnim priznanjem podčrtati prizadevanja, da je Invalidsko udruženje pridobilo vsaj najnujnejše za podpore invalidov, njihovih vdov in sirot iz dohodkov kinokoncesij.

V smislu zakona in prakse se je na posvetu od 31. oktobra 1921 povdarilo pri Pokrajinski upravi, da ne bodo kinokoncesije oddajane invalidom samo prvenstveno kot občekoristni ustanovi, marveč, da bodo pridržane izključno invalidom.

Skladno je bilo zavzeto stališče, da bodo v bodoče kinokoncesije podeljevane edino invalidskim organizacijam in da tudi dotakratnim lastnikom kinematografov koncesije ne bodo podaljševane, ako invalidska organizacija ne bo dala svojega pristanka.

V sporazumu s poklicnimi oblastvi je nato invalidska organizacija sklepal z nezaščitenimi lastniki kinopodjetij notarske pogodbe, slovom kojih so nezaščiteni lastniki smeli izvrševati kinobrate s pristankom prvenstveno upravičene invalidske organizacije, zato pa

Proračun

Oblastnega odbora Udruženja vojnih invalidov
v Ljubljani za poslovno leto 1934.

Dohodki		Izdatki	
Članarina	6.000.—	Plače:	
Obresti	7.000.—	Tajnik	14.400.—
Koncesije	47.000.—	Blagajnik	8.400.—
		Pisarniška moč	9.600.—
		Snažilka	2.400.—
		Pisarniški stroški	8.000.—
		Kurjava in razsvetljava	2.000.—
		Potnine	8.000.—
		Zavarovanja	2.200.—
		Podpore	3.000.—
		Razni izdatki	2.000.—
	Din 60.000.—		Din 60.000.—

Račun zgube in dobička

Oblastnega odbora Udruženja vojnih invalidov
v Ljubljani za poslovno leto 1933.

Izdatki		Dohodki	
Plača osobju	44.400.—	Članarina	2.932.40
Potni stroški	21.208.50	Obresti	11.732.16
Pisarniški stroški	8.158.35	Koncesije	79.531.93
Kurjava in razsvetljava	1.726.25	Darila	2.019.—
Podpore	69.880.—	Narodni invalidski fond	41.555.—
Zavaroval. in pokojn. prispevki	1.614.35	Saldo	12.735.06
Razni izdatki	2.958.90		
Odpisi	559.20		
	Din 150.505.55		Din 150.505.55

Bilanca

Oblastnega odbora Udruženja vojnih invalidov v Ljubljani
za poslovno leto 1933.

Aktiva		Pasiva	
Blagajna	7.951.29	Središnji odbor	2.000.—
Vloge: Poštna hranilnica	10.767.01	Podpora min. za soc. pol.	20.380.—
Mestna hranilnica	43.490.—	Depozit	130.—
Ljublj. kred. banka	8.140.—	Prehodni račun	5.576.—
Vzajemna pomoč	168.464.35	Vojni Invalid	11.258.—
		Glavnica	248.959.71
Efekti	31.—		
Posojila	11.977.07		
Blago	2.541.—		
Markice	1.184.40		
Krajevni odbori	12.609.04		
Dolžniki	7.468.49		
Inventar	945.—		
Saldo	12.735.06		
	288.303.71		288.303.71

V Ljubljani, dne 31. decembra 1933.

Upravni odbor:

Predsednik: Štefe Matko, l. r.

Tajnik: Benedik Slavko, l. r.

Blagajnik in knjigovodja:
Osana Miroslav, l. r.

Člani:

Metlika Ivo, l. r.
Tome Stanko, l. r.
Vuk Ivo, l. r.

Mirtič Josip, l. r.
Juvan Fricko, l. r.
Maček Franjo, l. r.

Nadzorni odbor:

Predsednik: Jevak Matej, l. r.

Člani:

Plehan Mirko, l. r.
Kramar Ivan, l. r.

Novak Jernej, l. r.
Zore Josip, l. r.

so prispevali organizaciji invalidov v smislu citiranih notarskih pogodb. (Notarske pogodbe od 6. novembra 1925 z Jugoslovansko Matico v zvezi z notarsko pogodbo od 9. novembra 1925.)

Notarska pogodba z Jugoslovansko Matico je iz notoričnih razlogov morala prenehati, dočim je bila kinokoncesija sopogodbniku Rudolfu Kokalju za kino »Ideal« v Ljubljani vsakokratno v smislu zakona podaljševana.

Sedaj stopi v ospredje »Zveza kulturnih društev« v Ljubljani, ki se je zavzemala za koncesijo kinopodjetja v prostorih kina »Matic« v Ljubljani.

V smislu citiranih zakonov in postojee prakse je Z. K. D. stopila v pogajanja z Udruženjem invalidov, in je bil nato sklenjen v okviru zakonov notarski zapis od 14. julija 1930, in sicer na eni strani z direktorjem Jugom Antonom kot predsednikom Z. K. D., dr. Rapetom Stanetom, takratnim tajnikom in Udruženjem invalidov, na drugi strani pa z lastnikom kina »Ideal«, Kokaljem Rudolfom.

Takrat je Udruženje invalidov dobilo od Z. K. D. zagotovilo, da bo dobivalo notarsko dogovorjene prispevke, če dobi koncesijo Z. K. D., odnosno nova družba, ki se bo v kratkem ustanovila.

Invalidsko udruženje je mislilo dobro in lojalno, ko je sklenilo z »Zvezo kulturnih društev« in Kokaljem Rudolfom pogodbo, slovom koje bosta ta dva za kino Matico in Ideal prispevala Udruženju invalidov v pogodbi določene bruto dohodke, da bosta mogla računati s podelitvijo koncesije.

Nismo raziskovali s kom sklepamo pogodbe. Smatrali smo, da bosta oba pogodbnika lojalno izpolnjevala pogodbo. Saj to je za invalide postranskega pomena, ker jim je bilo in je ležeče na tem, da se pogodba, narejena v pričo notarija lojalno izpolnjuje, da bodo dobivali tisto trohico prispevkov, ki jim jo zajamčujejo zakoni in notarska pogodba, da bodo mogli podpirati svoje člane.

Dejstvo je, da je kr. banska uprava Dravske banovine izdala skladno z zakoni in prakso novemu podjetju »Biofilm« dovolilnico za kinoobrat dne 4. decembra 1930 pod št. 33845.

V tem dovolilu je kr. banska uprava izrecno določila, da velja dovolilo le pod pogoji, da bo »Biofilm« družba izpolnjevala določbe iz citiranega notarskega akta od 14. julija 1930, to je, da bo odraščala Udruženju invalidov v tej notarski pogodbi določeni odstotek kosmatega dobička.

Kakor je preje Jugoslovanska Matica, ki je dobila koncesijo z istim pogojem, da izpolnjuje dogovor iz notarskega akta od 6. novembra 1925, lojalno dogovor izpolnjevala, tako je tudi družba »Biofilm« do nadaljnjega izpolnjevala svojo obveznost, izpolnjeval jo je tudi Kokalji kot lastnik kina »Ideal«.

Pripominjamo, da je privatna družba »Biofilm« združila v obliki kartela vsa tri ljubljanska kinopodjetja, in da je g. Kokalji Rudolf samo na zunaj in pred oblastni lastnik kina »Ideal«, notranje pa deležnik v podjetju družbe »Biofilm«.

Pa tudi to dejstvo ni predmet naše kritike.

Gre za dejstvo, da je bilo Udruženje invalidov prisiljeno nastopiti sodno pot proti »Biofilmu«, kasneje pa proti Z. K. D. in Kokalju Rudolfu. Notarski akt od 14. julija 1930 vsebuje namreč določbo, da je analogno kot sodba izvršljiv zaradi zapadlih prispevkov iz kosmatega dobička v prid Udruženju invalidov. (Konec prihodnjic.)

Občni zbori se vrše:

Dne 4. marca 1934:

v Sevnici v gostilni Antona Požuna (kakor običajno) ob 9. uri;

v Mariboru ob 9. uri v veliki dvorani Zadrugne gospodarske banke na Aleksandrovi cesti;

v Brežicah ob 9. uri v gostilni pri Štirnu;

v Prevaljah ob 9. uri pri Kristanu v Farni vasi;

v Moravčah ob 11. uri v osnovni šoli;

v Škofji Loki ob 9. uri v mestni posvetovalnici.

v Gorjah pri Bledu ob 10. uri v gostilni Črne.

Članstvo se poziva, da se občnih zborov polnoštevilno vdeležuje, ker so zelo važni.

Izplačevanje invalidnin in podpor za pretekla proračunska leta

V mesecu januarju 1934 je izplačala Dravska finančna direkcija v Ljubljani razlike invalidnin in inval. podpor, ki so nastale na podlagi izvršnih odločb invalidskega sodišča Dravske divizijske oblasti, izdanih po invalidskem zakonu iz leta 1929, za pretekla proračunska leta do vštete 31. marca 1932 in sicer vsem invalidom, vdovam in sirotam, ki so na poziv v redu do konca avgusta 1933. leta predložili dostavljene jim pobotnice in prošnje za izplačilo.

Vsi tisti pa, ki so vložili pobotnice in prošnje za izplačilo zaostalih invalidnin in invalidskih podpor po 31. avg. 1933, pa bodo prejeli razlike bržkone šele okoli novega leta 1935, kajti Dravska finančna direkcija bo smela prijaviti njih terjatve ministrstvu za socialno politiko in narodno zdravje šele tedaj, ko bo ministrstvo financ določilo prihodnji rok za prijave na podlagi finančnega zakona za leto 1934/35.

To velja tudi za one invalide, vdove in sirote, ki so prejeli izvršne odločbe o priznanju invalidnine in invalidske podpore po 31. juliju 1933, pa jim tudi pripadajo razlike za pretekla proračunska leta.

Istim bo Dravska finančna direkcija, ako še niso dobili od nje poziva s pobotnicami, to pravočasno dostavila obenem s primernim podukom, kako naj izstavijo prošnje za izplačilo razlik. — Dotične prošnje s podpisanimi in potrjenimi pobotnicami naj takrat vsak pravočasno pošlje Dravski finančni direkciji.

Invalidi, vdove in sirote naj poprej nikar ne pošiljajo Dravski finančni direkciji prošnji radi takojšnjega izplačila razlik, ker direkcija takim prošnjam v nobenem primeru ne more ugoditi.

Bodimo organizirani!

Potreba vseh stanov je v današnjem času, da so organizirani.

Bolj kot marsikaterim drugim je vedno potrebna organizacija nam vojnim žrtvam.

Mi kot invalidi ničesar ne nudimo, pač pa imamo same zahteve.

Razumljivo je, da je borba zato težja in organizacija bolj potrebna.

V naši skupni borbi za pravice, ne delamo nobenih razlik. Res je, da se zavzemamo za vse vojne žrtve, organizirane in neorganizirane. Toda, ako bi bili vsi brezbrizni in brez organizacije, bi bil naš skupni položaj gotovo slabši.

Zato pa se mora vsak invalid, vdova ali sirota zavedati tega in biti res aktiven član organizacije.

Nekateri se samo vpišejo, potem pa se več ne brigajo za izpolnjevanje vseh zahtev organizacije in ne plačujejo članarine.

Drugi se zopet organizirajo samo takrat, kadar zahtevajo koristi organizacije ali pa njene zaščite, ko pa jo prejmejo, zopet vse opuste. To so nezavedni tovariši in tovarišice. Ravno sedaj, o priliki krajevnih občnih zborov, imamo priliko opazovati naše člane.

Ako ne mislijo plačati članarine, jih raje ni blizu.

Nekateri drugi zopet stavljajo pogoj, da plačajo članarino le, ako prejmejo pokojnino.

Za katere pa se prav za prav najbolj vleče organizacija? Ali se zato bori za spremembo invalidskega zakona, da bodo dobili pokojnino oni, ki jo že imajo? Pred vsem se bori za tiste, katerim je bila odvzeta. Torej so najbolj potrebni organizacije oni, ki so izgubili pravice.

Naše organizacijske knjige bi morale beležiti vse invalide, vdove in sirote iz posameznih krajev.

Ne sme biti tako, da tajniki organizacije love in opominjajo posameznike na dolžnost, vsak sam se mora zavedati in priti k organizaciji.

Kdor članarine ne zmore naenkrat, naj jo da v dveh ali treh obrokih.

Ko se vrši občni zbor, morajo biti vsi invalidi, vdove in sirote iz dotičnega okoliša navzoči, potem bomo lahko rekli, da smo disciplinirani, močni, in bomo dosegli mnogo več uspehov.

Odborniki in funkcionarji pa morajo tudi vršiti svojo dolžnost.

Vse nezavedne člane morajo opomniti in vršiti vse organizacijske posle z vnebo in organizacije poživeti.

Največ je odvisen položaj organizacije od tajnikov in drugih odbornikov. Kjer isti delujejo, imajo tudi boljše in močnejše organizacije, kjer pa odbori spe, peša tudi organizacija.

Želimo, da bi se člani in funkcionarji držali te naše spodbude, zato smo ravno o priliki občnih zborov prinesli teh par vrstic.

Naš položaj nas sili, da imamo veliko in močno organizacijo, ki bo mogla doseči vse to, kar je pred nami.

Kakor je znano, smo v zelo važnem momentu glede našega vprašanja in bo treba še dosti skupnega dela.

Naša organizacija pa gre tudi naprej, razširjamo jo v Združenje borcev Jugoslavije, v katerem želimo imeti močno oporo za našo stvar.

Zato se moramo tudi v svoji organizaciji utrditi in poživiti.

Tovariši in tovarišice, bodite zavedni!

Naše gibanje

Maribor. Izplačana podpora najrevnejšim. Krajevni odbor Udruženja vojnih invalidov v Mariboru je tudi v letu 1933 uvidel potrebo pomagati svojim članom ter nudil najbednejšim vojnim žrtvam denarno podporo, katere so bili deležni: 2 prosilca po 150 Din; 10 prosilcev po 100 Din; 18 prosilcev po 75 Din; 49 prosilcev po 50 Din, skupaj 5.100 Din. — Da smo v tej višini mogli izplačati prednavedeno podporo, gre v prvi vrsti srčna zahvala našemu Oblastnemu odboru, Mariborski mestni občini, kakor tudi vsem ostalim dobrotnikom in darovalcem, ki imajo socialen čut do vojnih žrtev, za kar se jim na tem mestu ponovno srčno zahvaljujemo in prosimo nadaljne naklonjenosti.

Krajevni odbor Moravčice naznanja, da je dne 6. februarja umrl Barlič Anton, eden izmed najbolj zavednih članov tukajšnjega Krajevnega odbora. Imenovan je bil med tistimi nesrečnimi žrtvami svetovne vojne, da je bil reduciran 1929. leta. Dasiravno je bil sedaj že 3 in pol leta navezan na bolniško posteljo, se mu še ni verjelo, da je sploh kaj bolan. Še 14 dni pred smrtjo smo mu delali prošnjo za nadpregled. Zdravil se

Vojna vdova, zdrava in neodvisna dobi stalno mesto

KOMPANJONKE (družabnice)

v prometni trafiki pri starejšem osamljenem 80 % voj. invalidu. Radi trafike je potrebno znati nekoliko nemščine in imeti nekaj jamstva. Ponudbe poslati na

Alojz Šturm, Gaberje, Celje.

Fabiani & Jurjovec

Ljubljana, Stritarjeva ulica št. 5

Velika izbira angleškega, češkega kakor tudi tuzemskega blaga za dame in gospode.

Očala, ščipalce, umetna očesa, daljnogleda, foto-aparate, toplomere, barometre itd. kupite v veliki izbiri najcenejše pri

Fr. P. Zajec

izprašan optik in urar

LJUBLJANA, Stari trg 9.

Velika zaloga vsakovrstnih ur, zlatnine in srebrnine.

Ceniki brezplačno.

je tudi na kliniki v Zagrebu, kjer so mu tudi rekli, da njegova bolezen izvira iz svetovne vojne. Kljub njegovi siromašnosti je bil ves čas naročen na list »Vojni invalid« in tudi članarino je točno plačeval, akoravno težko. — Dragi Tone, zate je sedaj rešeno invalidsko vprašanje, brez nadpregleda, nam pa ostaneš v trajnem spominu. — Imenovani zapušča ženo in tri nepreskrbljene otroke. Izrekamo globoko sožalje njegovi rodbini.

Odbor.

Ptuj. Vsem onim članom, ki so oddali svoje stare železniške legitimacije za podaljšanje za to leto in one, ki so prosili za nove, pred 15. februarjem t. i., obveščamo, da pridejo nemudoma po nje. — Istočasno obveščamo tudi vse one člane in članice, ki še niso poravnali za leto 1934 ali vsaj za pol leta članarine in naročnine za list, ako ne bodo tega storili po ček. nakaznici, da to store osebno pri blagajniku, najkasneje do 15. marca t. l., da jim ne bomo list ustavili.

Kr. o. UVI Ptuj.

POZIV ČLANSTVU

da se vdeleži velikega manifestacijskega zbora Združenja borcev Jugoslavije, ki se vrši isti dan kakor Oblastni občni zbor v Mariboru, in sicer

dne 11. marca 1934 ob pol 11. uri dopoldne v veliki Unionski (Götzovi) dvorani.

Nastopi več govornikov.

Iz Ljubljane bo vozil najbrž posebni vlak, z odhodom ob 6. uri zjutraj in bo prišel v Maribor okoli 10. ure. Vožnja tja in nazaj stane 50 Din. Vozovnice se dobe v pisarni Združenja borcev Jugoslavije v Ljubljani, Kolodvorska ulica 8. Posebni vlak se bo do Zidanega mosta ustavljal na vseh postajah.

Krajevne odbore opozarjamo, da naj pazijo na ustanavljanje novih Krajevnih odborov Združenja borcev Jugoslavije. V vsakem kraju naj stopijo v stik z domačimi bojevniki organizacijami ali pa s posameznimi tovariši bojevniki, oficirji, dobrovoljci in četniki in naj pripravljajo ustanovitev.

Za vsa navodila naj se obrnejo k Združenju borcev Jugoslavije Ljubljana, Kolodvorska ulica 8.

Izdaja Udruženje vojnih invalidov. Odgovorni urednik: Fricko Juvan, Kolodvorska ul. 35. Tiska tiskarna »Slovenija« v Ljubljani. Predstavniki za tiskarno: Albert Kolman.

Papir
šolske potrebščine
?

H. NIČMAN NASL.

Prodajalna Katoliškega
tiskovnega društva

LJUBLJANA

Kopitarjeva št. 2.

Preden kupite SNEŽKE, si oglejte zalogo v trgovini

ŽIBERT
v Prešernovi ulici

Tu dobite veliko izbiro v vseh modnih barvah znamke »TRETORN« po zelo nizkih cenah. — V zalogi so tudi prvovrstni, nepremočljivi športni, gorski in smučarski čevlji v vseh velikostih.

Veletrgovina

A. Šarabon
v Ljubljani

priporoča

špecerijsko blago

več vrst žganja, moko ter deželne pridelke — kakor tudi raznovrstno

RUDNINSKO VODO

Lastna pražarna za kavo in mlino za dišave z električnim obratom.

Telefon št. 2666. — Ceniki na razpolago!